

FUTBOL

Tercera Regional

Canet, 3 Sant Miquel, 1

És una tarda de vent i fred, el Canet F.C. s'enfronta a l'actual líder de la classificació, que va tenir acompanyat d'una violenta afició.

Quant al partit en sí, cal destacar que era d'aquells que fan seguidors, un bon partit en el qual es veié un Canet amb ganes, lluitador i amb una primera part sobretot impressionant de forces i voluntat, per poder aguantar als visitants que van exercir un fort pressing del que en van treure el seu únic gol. Acaba la primera part amb un 0-1.

A la represa els papers van canviar, per causa de l'àrbitre ambdós conjunts es posaren nerviosos, ja que xiulà coses inexistents, el joc es va començar a tornar molt brut per part dels visitants que anaven més de cara a la cama del contrari que no pas a la pilota, però la serenor del Canet, que aguanta mil i una entrades varen donar com a resultat un gol al minut 20 de la segona part obra d'en Dori, a conseqüència del qual es va haver de retirar del camp lesionat, a partir d'aquests moments el Canet es queda només amb deu homes al terreny

de joc ja que no hi havien reserves fa la banqueta.

A partir d'aquest moment el joc va canviar el Canet va dominar tota l'estona i cap al minut 37 va aconseguir el definitiu 2-1, obra d'en Toni en combinació amb l'Oscar que li passa la pilota i l'enllaça amb un fort tret, a conseqüència d'aquest gol va ser expulsat l'entrenador dels visitants que salta al camp en direcció a l'àrbitre protestant i dient que era fora de joc.

Incidències: Un penal a la primera part que l'àrbitre s'empassà. Un penal xiulat a la segona part que no ho era el xuta Díaz fora. Minut 65 gol de Dori i surt lesionat. Minut 75 expulsió del número 10 visitant. Minut 80 gol d'en Toni a passió d'Oscar. Expulsió de Díaz per part del Canet.

Canet F.C.: García, Castany, González, Manel, Sanchez, Elias, Arenas, A. Garcia, Oscar, Jesus, Dori.

S. Miquel del Cros: Moreno, Fustes, Juan, Gallardo, Boceta, Gómez, Martínez, Vadillo, Arenas, Reverte, Perez (Delgado, Agustin).

Ricard

BÀSQUET

Pla Boet, 42-Mataró "B", 47

Pla d'en Boet: 42, (27) cistelles en joc. 12 de 15 llançaments lliures, 14 faltes personals. Cap eliminat.

Anotaren: Ribas (-), Maimir (6), Codony (8), Pous (7), Prat (3), Teixidó (18), Cantó (-).

C.D. Mataró "B": 47, (32) cistelles de 62 intents. 5 de 15 llançaments lliures, 42 rebots (12 ofensius) 20 faltes personals. 1 tècnica a la banqueta. Collet eliminat per 5 faltes

personals. Anotaren: Muñoz (10), Casabella (4), Monfort (-), Collet (9), Josep (-), Sempere (8), Rodà (6), Blanquer, R. (10).

Marcador cada cinc minuts: m. 5 (10-2), m. 10 (12-14), m. 15 (18-23), m. 20 (27-32), m. 25 (30-37), m. 30 (34-41), m. 35 (38-41), m. 40 (42-47).

Un partit molt pobre en què el protagonista fou el vent que a la segona part només va permetre 15 punts per banda. El partit entre els dos conjunts mataronins començà amb un domini local i anant vuit punts endavant, diferència que ben aviat perdrien en aconseguir el Mataró un parcial de 10-0 que capgirava el marcador. Des d'aquests moments del partit fins a la fi els visitants no deixarien mai d'anar al davant en el resultat. Els avantatges foren sempre de 2 a cinc punts, i s'arribà al descans amb un 27-32.

La segona part fou de joc altern. Els visitants aconseguint amples diferències que no sabien acabar-hes d'aprofitar i un Pla d'en Boet que quan escurçava distàncies en el marcador permetia que els rivals tornessin a destapar-se. Una segona part emocionant per la rivalitat entre els dos conjunts però molt pobre quant al joc realitzat. I com ja és normal en aquests partits l'arbitratge fou regular i s'oblidà de tot el que succeïa sota les cistelles. Poca cosa més hi ha a dir en un partit en què hom n'esperava més bon joc.

Mataró, 98 - La Salle, 77

El Mataró rebia diumenge passat un dels cuers de la categoria. El partit, en principi no havia de tenir massa dificultats per als de casa. Els mallorquins aguantaren bé els primers minuts ja que disposaven d'homes experts, veterans i una gran alçada. El Mataró a poc a poc anà apoderant-se del joc i arribà al descans superant ja amb certa tranquil·litat el seu contrincant.

A la segona part el partit fou clarment mataroní. El domini dels locals veié el suport en el resultat que palecava una diferència prou ampla com per permetre als mataronins fer jugar tot el planter. Per part local cal assenyalar el desencert d'homes tan efectius com Alvarez i Solsona que estigueren per sota de les seves possibilitats, i el gran partit que realitzaren Varela i Grabolosa.

Jugaren pel Mataró: Gibert (12), Ascon (12), Alvarez (5), Solà (2), Puigventós (1), Grabulosa (24), Sorra (2), Varela (25), Comas (9), Solsona (6) i Bosch (-).

És pilot d'autocross

Rafael Sánchez: "Per trobar patrocinador cal ser campió"

Hi ha esports que s'anomenen forts. N'hi ha d'altres que s'anomenen més forts encara, podriem dir gairebé els més forts.

Quan fem una ratlladeta en el nostre cotxe, o quan tenim una trompada forta, gairebé sempre ens posem les mans al cap, potser pensant en la recepta del planxista o del mecànic. Doncs bé, hi ha persones que cada diumenge van a cercar no solament la trompada, sinó que van a més. Diríem que són els precursors dels dobladors d'escenes fortes a les pel·lícules, d'ací en van sortir els "cascaduers" o trencadors de cotxe. Doncs bé, com diem, ells surten cada diumenge a ter la seva cursa, i si pel camí s'entrecreuen amb un altre participant i es toquen, doncs no passa res. És molt divertit, ni parts d'assegurança, ni res.

Però dintre de què guanyi el més valent, el millor cotxe el més preparat, sempre s'han de respectar unes normes. Aquesta setmana parlarem amb un pilot d'autocross i dintre d'aquesta especialitat de l'automobilisme, un pilot de la classe turisme.

Rafael Sánchez viu a Sant Celoni i té un taller de reparació i venda de pneumàtics a més de la representació oficial d'una gran marca de pneumàtics.

— Rafael, com és el teu cotxe?

— Bé, el meu cotxe és un R-5; al qual hem canviat el motor de lloc; o sia, ara el porta enrera i la tracció també, s'ha pujat el cubicatge fins a 1600 c.c., i després les modificacions que t'obliga el reglament, arcs de seguretat, absència de vidres, rodes de tot terreny, etc.

— Amb tots aquests canvis ha de costar una fortuna això, quin preu li posaries?

— Per mi aquest "trasto" no té preu. És gairebé d'artesanía

i hi ha moltes hores esmerçades. Per mi no té preu.

— I no et fa pena espatillar-lo?

— Sí, però està fet per a això. Per sort mai no es fa malbé del tot. Sempre en queda un trosset sencer.

— Qui t'ajuda econòmicament?

— Desgraciadament ningú. Per trobar patrocinadors s'ha de ser un gran campió.

— Els premis deuen ser molt substanciosos, oi?

— Em fa gràcia aquesta pregunta i perdona'm. Al primer classificat en qualsevol cursa del campionat de Catalunya li corresponen 10.000 ptes., i d'ací cap avall.

— Essent un esport tant car, creus que tindrà continuïtat?

— Jo crec que sí, afortunadament tots els esportistes, en qualsevol modalitat, tenim una capacitat de sacrifici molt gran.

— Com va ser el campionat?

— En el campionat de Catalunya vaig tercer, a manca d'una prova per finalitzar-lo.

— A quins circuits vas a córrer?

— A tots els que es compon el campionat de Catalunya. Si no recordo malament són 7 o 8. Del campionat d'Espanya només he participat en una.

— Quin circuit t'agrada més?

— Sens dubte Les Planes, a Girona. És un circuit molt ample, on es pot passar bé, bones rectes, corbes ben peraltades, en fi, per mi és el millor.

— Quants participants hi ha a cada cursa?

— A cada matinal hi participem de 50 a 60 corredors, que després de moltes mànegues classificatòries disputem la

gran final una dotzena.

— Tinc entès que fins i tot hi participa gent d'arreu d'Europa, però per aquí, quins són els més "perillosos"?

— Bé, els participants d'arreu d'Europa són gairebé sempre a França, per la proximitat i porten uns cotxes molt ben afïnats, quant als nacionals, òbviament els més "perillosos" són els dos que van davant meu i dos o tres d'enrera.

— Com veus el campionat d'enguany?

— Aquest campionat que ja finalitza ha estat molt bo. Potser jo demanaria a la Federació que per al campionat vinent no hi posin tants entrebanca, sobretot a nivell d'organització.

— És perillós aquest esport?

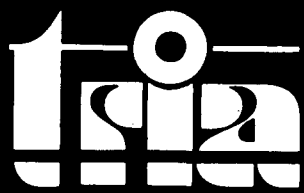
— El perill sempre és relatiu. Hem de tenir en compte que a l'autocross no s'acostumen a agafar grans velocitats. Si bé és molt espectacular, per exemple, quan un cotxe queda capgirat. A més les normes a què obliga el reglament disminueixen en gran part els perills. Per dir-ne unes quantes, l'ús del casc, arcs de seguretat, extintor, desconector de bateria, filat de ferro en lloc de vidres roba ignífuga, etc.

— Què t'agradaria afegir-hi?

— Sobretot voldria encoratjar els indecisos de començar. Es pot anar a qualsevol cementiri de cotxes i amb pocs diners es prepara un cotxe per començar i fins i tot, amb una mica de bona mà es poden fer bones actuacions.

En una propera entrevista us presentarem, dintre de l'autocross, un gran campió, però, de la classe de fórmula T-T, si bé tenen molta importància ja que aquests vehicles són totalment artesanais.

J. Rovira

kit

cadires

taules

Bones Festes